

Jónás Tamás DALLAMOT KERES

Felrepedeztek a járdák.
Réseken át kiszivárgó
földszíntől a fa sárgább,
őszől foltos a ráró,
átlátszóak az árnyak,
nincs a ruhádban senki,
lentről, fentről támad a szél,
nincs mód rá kicselezni.

Összevegyülnek az évek.
Nem fénylik fel aranyzál.
Jó lesz cseppnyi reménynek,
megvénülni maradtál.
Felreped, íme, az égbolt:
hullik a múltad a sárba.
Számít már, ami rég volt szép,
réd számít az a pára.

kép [Giovanni Orlando, flickr.com](https://www.flickr.com/photos/gianni-orlando/)